

3/24

Na srdci

*(in)formační měsíčník vikariátu
Pelhřimov, regionu F. B. Vaňka*

2.
Chci zasvětit své srdce Pánu Kristu,
a chci být připravený podat odpověď každému,
kdo se mě zeptá na důvod mé naděje.

TÉMA: Boží vůle

**Doporučený
příspěvek 30 Kč**

Večer chval se
společenstvím
Hagios v gymna-
stickém sále ZŠ
Horní Cerekev.
Foto: Jakub Hunal

Víra v Boží lásku dává naději, že zvítězí dobro

Zříkáš se ducha zla i všeho, co působí a čím se pyšní? Věříš v Boha Otce, Syna a Ducha svatého? Zanedlouho zazní tyto otázky a budou nám položeny, abychom na ně odpověděli a připomněli si a obnovili svůj křest.

Doba postní nám pomáhá a vede nás k oslavě tajemství Kristovy smrti a zmrtvýchvstání. Právě křtem jsme byli ponořeni do tohoto tajemství Kristova zápasu a křtem přijímáme zdarma podíl na jeho vítězství nad hříchem a smrtí. Všichni, kdo jsme byli pokřtěni, jsme zváni, abychom ze křtu žili. Abychom křestní slib přetavili do postojů svého každodenního života.

Zříkat se zla a volit dobro. Všímat si více toho dobrého a krásného, velkého a postoji lásky naplněného, než toho negativního, prosyceného nenávistí, zlobou, hrubostí, urážkou, pomluvou, lží.

To neznamená, že budu naivní, že nevidím bolesti a těžkosti dnešní doby. Ale která doba je neměla?! To neznamená, že nebudu patřičně obezřetný. Mohu si však více uvědomovat a zamýšlet se nad tím, komu vlastně sloužím. Zda chci být nositelem dobrých a povzbudivých zpráv – tedy evangelia, anebo šířitelem temnoty a pocitu zmaru a zbytečnosti. Mohu si více všímat toho, co zaznívá v mých rozhovorech, o čem s druhými často mluvím, ale také čemu popřávám sluchu a které typy zpráv především vyhledávám.

Život křesťana vyrůstá z moci Kristovy smrti a zmrtvýchvstání. Víra v Boží lásku nám dává naději, že budoucnost patří pravdě, lásce, dobru a míru. Žijeme s nadějí, že v přicházejícím Božím království nebude již bolesti, smutku, smrti, ani nářku.

Žijeme s vírou, že budoucnost má dobro.

Přeji vám i sobě, aby se nám ve zbytku postní doby dařilo dobro kolem sebe vidět a šířit.

P. Josef Sláčík, vikář vikarátu Pelhřimov

Na srdci - měsíčník farností vikarátu Pelhřimov. Za obsah odpovídá vikář P. Josef Sláčík. Redaktor: Jan Mazanec (775 269 206, mazanec@centrum.cz). Registrace: MK ČR E 24463.

Příští uzávěrka: 17. 3. Jedno číslo vyjde asi na 30 Kč. V nákladu 600 ks tiskne Rain, Jindřichův Hradec. Děkujeme za příspěvky.

3. Třetí neděle postní.

4. Sv. Kazimíra

5. Sv. Teofila (Bohumila)

7. Sv. Perpetuy a Felicity, mučednic, památka

8. Sv. Jana z Boha, řeholníka

9. Sv. Františky Římské, řeholnice

10. Čtvrtá neděle postní

17. Pátá neděle postní

18. Sv. Cyrila Jeruzalémského, biskupa a učitele církve

19. Sv. Josefa, Snoubence Panny Marie, slavnost

23. Sv. Turibia z Mongroveja, biskupa

24. Květná neděle

25. Zvěstování Páně, slavnost

26. Sv. Kastula (Haštala)

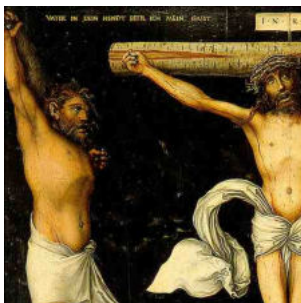
28. Zelený čtvrtek

29. Velký pátek

30. Bílá sobota

31. Zmrtvýchvstání Páně

Z osobností měsíce: svatý Dismas - lotr po pravici

U Dismase píše Wikipedie: „povolání: lupič“. Ano, byl to opravdu zločinec, ukřižovaný po pravici Ježíše Krista, zmíněný bez jména v Lukášově evangeliu. Na rozdíl od rouhajícího se lotra vlevo se kaje a prosí Ježíše, aby na něj pamatoval ve svém království. Dřevo z kříže, na němž byl Dismas ukřižován, se údajně dostalo na Kypr a jeho částčky také do Bologne, kde je oblíben ve františkánském řádu. Dismas je uváděn jako příklad toho, že na pokání není nikdy pozdě. Svátek má 25. března. Je patronem zločinců, vězňů odsouzených k smrti a zaměstnanců pohřebních institucí. Jeho jméno nese i společenství někdejších vězňů, kteří na Slovensku evangelizují při Lamačských chválách. V Praze v 18. století byla kaple sv. Dismase na popravišti na Novém Městě, u Horské brány. Provozovali ji novoměstští kapucíni. Byla zrušena r. 1785 a zbořena.

Kalendárium - náš vikarát

Horní Cerekev a okolní farnosti

- 2. 3., 18.00 - H. Cerekev, Večer chval (viz plakátek)
- 9. 3., 8:30 - H. Cerekev, postní obnova (viz plakátek)
- 28. 3., 18.45 - H. Cerekev, Večer chval (viz plakátek)

Chvojnov a okolní farnosti

- 1. 3., 18:00 – Chvojnov, 1. pátek v měsíci (mše svatá, adorace)
- 8. 3., 18:00 – Chvojnov, mše svatá pro rodiny s dětmi
- 15. 3., 17:00 – Chvojnov, adorace, 17:30 – křížová cesta, 18:00 – mše
- 28. 3., Zelený čtvrtek, mše svatá, 17:00 – Zachotín, 18:00 – Chvojnov
- 29. 3., Velký pátek, obřady, 15:00 – Vyskytná, 18:00 – Chvojnov
- 30. 3., Bílá sobota, vigilie, 19:30 – Chvojnov
- 31. 3., mše svatá, 8:00 – Chvojnov, 9:45 – Zachotín, 11:00 – Vyskytná
- 6. - 7. 4., – Chvojnov, celonoční adorace (viz plakátek)

Kamenice nad Lipou a okolní farnosti

- 24. 3., mše: Mnich - 8.00, Kamenice - 9.30, Častrov - 11.00
- 28. 3., mše: Kamenice n. L. - 17.00 mše svatá, po ní agapé na faře
- 29. 3., 9.00 – Kamenice n. L., křížová cesta na Bradle, 17.00 obřady
- 30. 3., 9.00 - 16.00, soukromá adorace u Božího hrobu, 20.00 vigilie
- 31. 3., mše: Mnich - 8.00, Kamenice n. L. - 9.30, Častrov - 11.00
- 1. 4., mše: Kamenice n. L. - 9.30, Hojovice - 11.00

Pelhřimov a okolní farnosti

- 3. 3., 7.30 - pouť na Křemešník (viz plakátek)
- 1. 3., 22.00 – Pelhřimov, farní sál, Modlitby mužů
- 2. 3., 7.30 – Pelhřimov, kostel, Živá růže, po mši snídaně na faře
- 17. - 20. 3., postní zpovídání
- 15. - 17. 3., 17.00 – 18. 2., 9.00 – Pelhřimov, 40hodinová adorace
- 16. 3., 16.00 – Pelhřimov, kostel, Mariánské večeradlo (viz plakátek)
- 17. 3., 9.00 – Pelhřimov, kostel, dětská mše
- 28. 3., 19.00 - Pelhřimov, mše na Zelený čtvrtek
- 29. 3., 19.00 - Pelhřimov, obřady Velkého pátku
- 30. 3., 21.00 - Pelhřimov, vigilie
- 7. 4., 16.00 - Pelhřimov, kostel, chvály (viz plakátek)

Pozvánka na společnou modlitbu matek

Každý třetí týden v měsíci se ve farním sále v Pelhřimově koná čtyřicetihodinová adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí, vždy od pátku 17 hodin do neděle 9 hodin. Každý může sám osobně předložit Pánu Ježíši své prosby, díky, modlitby i chvály.

V pátek mají vyhrazený čas od 18.30 – 20.30 hodin ženy ke společné modlitbě matek. Vyvrcholením společné modlitby je odevzdání sebe a blízkých do Boží náruče. Zažíváme sílu společné modlitby, naplňuje nás vnitřní pokoj a radost.

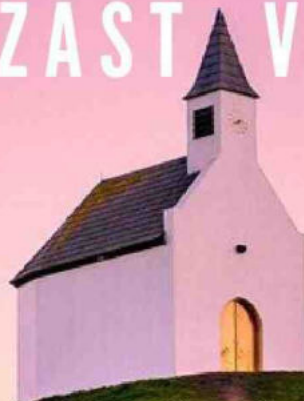
Zveme tedy všechny ženy, které již mají svou malou modlitební skupinku, ale i ty, které mají touhu modlit se za děti, vnoučata, kmotřence a za všechny, které mají na srdci a modlitební skupinku dosud nemají.

Jaroslava Blažková, Pelhřimov

ROK
MODLITBY
2024

MODLITEBNÍ ZASTAVENÍ

DIECÉZNÍ POUŤ
5. 10. Strakonice

13. 1. Dobrá Voda u ČB

3. 2. Tábor-Klokoty

2. 3. Římov

6. 4. Kájov

4. 5. Chroboly

1. 6. Strašín

3. 8. Jindřichův Hradec

7. 9. Křemešník

9. 11. Milevsko

ZAČÁTEK

(kromě DP)

VŽDY

16.30

Program:

RŮŽENEC

MŠE SV.

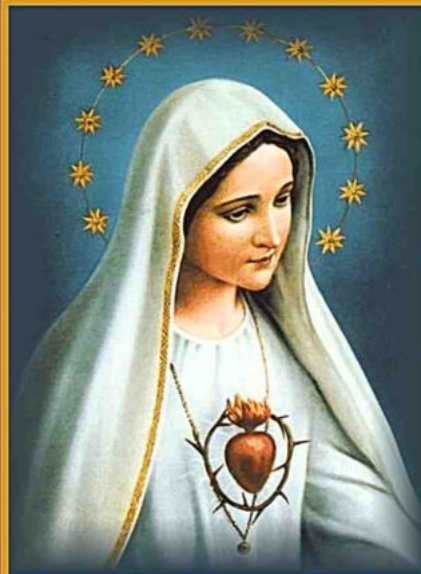
BESEDA

PASTORAČNÍ
STŘEDISKO

BISKUPSTVÍ
ČESKOBUDĚJOVICKÉ

VÍCE NA
PROLIDI.ONLINE
FACEBOOK.COM/PROLIDI.ONLINE

Mariánské večeřadlo

16.3.2024 od 16 hodin

20.4.2024 od 18 hodin

kostel sv. Bartoloměje
v Pelhřimově

...nakonec mé Neposkvrněné Srdce zvítězí!

CELONOČNÍ ADORACE

k Božímu milosrdenství

Farní kostel Chvojnov | 6.-7. dubna 2024

18.00	Mše svatá
19.00	Chvály možnost přímluvné modlitby a svátosti smíření
20.30	Začátek celonoční adorace
7.00	Korunka k Božímu milosrdenství
8.00	Mše svatá

"V tento den jsou otevřena všechna stavidla Boží, skrze něž proudí milost."

SPOLČO HAGIOS ZVE NA

VEČERY

chval

SOBOTA

2.3.2024

18:00

Gymnastický sál
ZŠ Horní Cerekev

*Vstup z nové přístavby.
Do sálu není povoleno
vcházet v obuvi, proto je
vhodné vzít si náhradní
přezůvky.*

ZELENÝ ČTVRTEK

28.3.2024

18:45

(po večerní mši svaté)

Kostel
Zvěstování Páně
Horní Cerekev

Hagios

hagios_cz

V POSTNÍ DOBĚ

Křížové cesty

Každý pátek 16:30
Kostel sv. Václava
Lukavec

CHVÁLY

7. DUBNA 2024 | 16:00

neděle Božího milosrdenství

KOSTEL SV. BARTOLOMĚJE
PELHŘIMOV

přímluvná modlitba, svátost smíření, rozhovor s knězem

Pouť na Křemešník

neděle 3. března

*Putování znamená opustit něco ze svého pohodlí,
vydat se na cestu a v cíli, na posvátném místě, se setkat s živým Bohem*

Pelhřimovští poutníci srdečně zvou na pouť

Budeme vyrážet **3. neděli postní 3. března v 7.30 hod.**
z bočního parkoviště hřbitova v Pelhřimově.
Putovat budeme cca 10 kilometrů.

Cílem této pouti bude
mše svatá **v 10.45 hod** v kostele
Nejsvětější Trojice na vrcholu kopce Křemešník.

Budeme se modlit za ochranu rodin,
obrácení našeho národa a mír na celém světě.

Pro více info: Petr Coufal, tel: 724 036 261

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

na téma:

EXAMEN

přednášející:

P. František Hylmar SJ

součástí bude:

několik přednášek, modlitba, občerstvení vč. oběda
a vše zakončíme Mší sv.

přihlašování :

do konce února u Martina Bráchy

tel: 721074647

mail: martin.bracha@gmail.com

9. 3. 2024 V Hotelu Rustikal v HC
od 8:30

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI VE ŽDÁŘE NAD SÁZAVOU
ZVOU NA TRADIČNÍ PASÍJOVOU HRU O ŽIVOTĚ, SMRTI A ZMRTVÝCHVSTÁNÍ JEŽÍŠE KRISTA

CO SE STALO S JEŽÍŠEM

26. 3. 2024
20.00 HODIN
ŽDÁŘ N. S.
DĚTSKÝ AREÁL
NA SÍDLIŠTI LIBUŠÍN

 @ZDARSKEPASIJE
 ZDARSKE_PASIJE

Žďár
nad
Sázavou*

ZDAX

KOLPING.CZ

NENÍTO, VSTAL Z MRTVÝCH

Pozvánka na Pochod pro život - 6. dubna

Přijďte vyjádřit podporu nečekaně těhotným ženám, aby každé počaté dítě mohlo dostat šanci. Je normální projevit těmto ženám a jejich rodinám sympatie, podporu a pomoc. Chceme, aby vláda ulehčila přijetí počatého dítěte zvláště rodinám se třemi a více dětmi. Je to šance děkovat za dar života a prosit Pána o ochranu života u nás i ve světě. A bonusem je setkání s přáteli. Pozvěte je také.

Z Pelhřimova bude do Prahy vypraven bus od parkoviště KD Máj, předpokladaný odjezd 8.30 h. Pokud dojde ke změně, bude sdělena při nedělních ohláškách kostela sv. Bartoloměje.

Je třeba se přihlásit nejpozději týden dopředu na webu, kde bude podrobné info: <https://hnutiprozivot.cz/pochod-pro-zivot>

V případě dotazů:

František Čekal, 777 200 984

SO 6. 4. - program

8:00 centrum Prahy
- happening pro mladé

11:00 mše svatá
v katedrále, program
na Hradčanském
náměstí

14:00 Pochod pro
život centrem Prahy

16:00 předpokláda-
né zakončení

Kalendárium - naše diecéze (i okolí)

1. 3., České Budějovice - postní obnova nejen pro seniory s otcem biskupem Pavlem Posádem. Začátek 9.30 v sále biskupství, mše, prohlídka klášterního kostela

4. 3., České Budějovice - pokračování seriálu Postní reset pro náš vztah. Každé pondělí od 17.30 hodin v KRC Petrklíč, přednáší Martina Fürstová. Témata: 4. 3. - Muži a ženy, lišíme se?, 11. 3. - Komunikace, 18. 3. - Odpuštění a smíření, 25. 3. - Sexualita v manželství

8. - 10. 3., Želiv - víkend pro muže v postní době. Vede Marek Novák s týmem. V pátek do 18 registrace, odjezd v neděli po obědě. Přihlášky - **odkaz vpravo:**

8. - 10. 3., Praha - Tammím, postní obnova pro mladé muže (15-30 let). Liturgie, přednášky, ticho, duch. rozhovor - vede P. Josef Prokeš.

14. - 19. 3., Želiv - Otcovo srdce, český tým

22. - 24. 3., Želiv - seminář Uzdravení vztahů v rodinách - s laickou misionářkou Mary Show z USA, která se věnuje modlitbám za uzdravení. Začátek v pátek po 16 h registrací, konec po nedělním obědě. Přihlásit se lze vpravo:

22. - 23. 3., Praha, konference Jak slyšet Boží hlas s Petem Greigem, budova baptistů na Vinohradech - pořádá sdružení Modlitby 24-7, Pete Greig je autor bestselleru Když Bůh mlčí

25. 3., České Budějovice, zahájení první dílů Večerů důvěry, 18.00, studentský kostel Svaté rodiny, - ztišení, modlitby, zpěvy z Taizé.

26. 3., Žďár nad Sázavou, žďárské pašijové hry - viz plakátek

5. - 6. 4., Lomec, 24hodinovka pro učitele - P. Josef Prokeš

6. 4., Praha, Pochod pro život - viz plakátek vlevo

Ministrant-rekordman sloužil při mši v Pelhřimově

Jako ministrant, který v nejnižším věku asistoval při bohoslužbách na nejvíce místech, byl pelhřimovskou Agenturou Dobrý den zapsán do České databanky rekordů Patrik Müller z Roudnice v Královéhradeckém kraji.

Byl zaevidován při ranní mši v kostele sv. Bartoloměje v Pelhřimově 22. ledna. Patrik se narodil 29. 6. 2013 a poprvé stál u oltáře při slavnosti Ježíše Krista Krále v kostele Panny Marie v Hradci Králové. Tehdy mu byly 4 roky a 5 měsíců. Od té doby ministroval na dalších 124 místech – nejen v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v a v dalších svatostáncích v Česku (včetně většiny poutních míst - Velehrad, Stará Boleslav, Tetín, Hostýn, Svatá Hora, Číhošť...), ale i v Betlémě, v Ženevě, Bruselu, v Lucemburku, ve všech papežských bazilikách v Římě či v katedrále sv. Patrika v Armathu v Irsku. Získal i akreditaci na mši s papežem Františkem Ioni v Budapešti. **(z www.dobryden.cz)**

Foto:
Miroslav Marek

V novém filmu Tři vrchy záběry z Křemešníka, Javořice a Čerínku doprovodí hlasem Ondřej Vetchý

Úchvatné záběry z nám dobře známých míst a doprovodné slovo Veroniky Khekové a Ondřeje Vetchého. To nabízí nový film *Tři vrchy*.

Portrétuje Čerínek, Křemešník a Javořici. Vetchý nebyl vybrán náhodně, je jihlavským rodákem a patriotem.

Film je závěrečným dílem trilogie *Česká Kanada* vypravuje - Jedna země, jeden domov - *Tři vrchy*.

Pojednává o krajině nacházející se mezi třemi významnými výškovými body Českomoravské vrchoviny – Čerínkem, Křemešníkem a Javořicí – a životech lidí v ní.

Ve filmu promluví i Matěj Kolář o Čerínku a Čertově Hrádku, Marta Uhlířová a Jiří Chadim o životě v Novém Rychnově, restaurátor a rodák ze Sázavy Jaroslav Benda o obnově vzácných artefaktů, Tereza Hašková o vytváření originálních prvků v krajině, novorychnovský rodák Vratislav Moudr o dravcích, Jan a Petra Rabellovi o výjimečnosti sklárny Janštejn, Vladimír Tomšík o fenoménu Horní Dubenky, Jaroslava Čevelíková o poezii Popelína a Alfred Habermann o kovářském umění a jeho blízkém vztahu k Javořici.

Premiéry filmu se nyní rozbíhají v regionálních kinech (například v Počátkách museli reprízovat).

ČKV film ve spolupráci s Kinem Dukla Jihlava uvádí film

TŘI VRCHY

JAVOŘICE - ČERÍNEK - KŘEMEŠNÍK

5. 3. 2024

Kino Dukla Jihlava

začátek v 17:30 hodin

vstupenky v pokladně nebo online na www.kinodukla.cz

hlasem provází
Veronika Kheková a Ondřej Vetchý

kamera
Ondřej Pumr, Petr Miloš, Christian Pfabigan, Jan Kučera

scénář, hudba a režie
Petr Pokovba

SPONSOROVANÉ

STATUS BOHEMIA CARGO PŘEDČIŽKA ZEP A KŘEMELIN ELZY

Půjčovna na jihu www.ceskanadavypravuje.cz/tri-vrchy Šimon Bohdalín s.r.o.

Na opravu poničené kaple se už vybralo čtvrt milionu

Jak jsme už v minulém čísle avizovali, Matice křemešnická iniciovala sbírku na opravu poničené kaple u tzv. zázračné studánky. Ředitel Matice křemešnické Vít Škoda zmínil, že kaple sv. Jana Křtitele není v majetku matice, ale je součástí poutního areálu s tím, že vybrané peníze budou použity na opravu poničeného krovu, klenby a štítu. K 20. únoru bylo na Donio.cz vybráno úctyhodných **245 tisíc korun**. Nyní doplňujeme citaci z článku, které o poškozené kapli vydala začátkem února MF DNES. (Odkaz na sbírku na www.donio.cz dole).

Sakrální památku v majetku města Pelhřimova zpustošil pád vzrostlého stromu. V důsledku toho je značně poškozený krov, klenby a štít stavby. Zasažena byla i plastika Františka Bílka z roku 1904, která je usazená ve štítu nad vchodovými dveřmi. Obnova kaple si vyžádá investici odhadem nejméně **jeden milion korun**.

„Ohledně opravy střechy jsme kontaktovali firmu, která před časem při rekonstrukci šindelovou krytinu pokládala. Bohužel lidé, kteří umí vyrábět šindele a pracovat s nimi, je málo a jsou dost vytížení, takže počítejme s tím, že na opravu střechy dojde zhruba v polovině roku,“ uvedl pelhřimovský místostarosta Karel Kratochvíl.

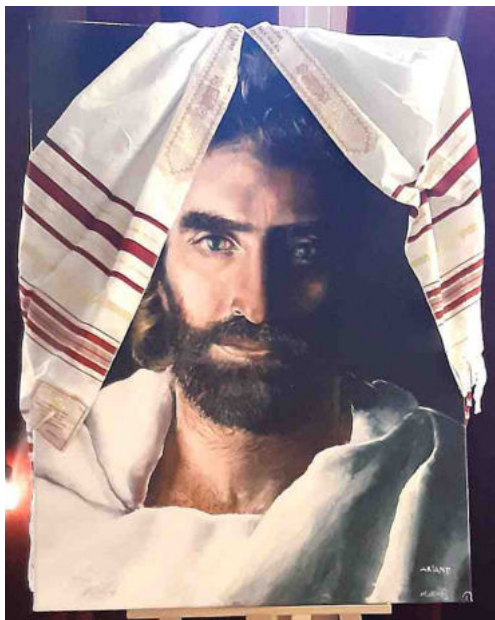
Bílkova plastika zase potřebovat zásah restaurátora. Oprava kaple bude kryta z velké části z městského rozpočtu. Nebude to ale jediný finanční zdroj. „Velmi vítáme počín Matice křemešnické, která na opravu spustila sbírku. Peníze z ní budou použity jako účelový dar, což sníží tlak na rozpočet města,“ dodal místostarosta. (z idnes.cz)

Želiv - víkend pro ženy (19. - 21. ledna)

Foto: archiv
Jany Coufalové

Farní ples ve Veselé (9. února)

Fotky: Jakub Hunal

A ještě dvě momentky z Farního plesu v Želivě...

Opět běží seminář k Duchu svatému podle P. Sieverse

Druhý ročník semináře k Duchu svatému podle P. Sieverse v Pelhřimově je v plném běhu. Jsou naplněny dva termíny po zhruba 25 účastnících. Těžiště semináře spočívá v denní meditaci nad vybranými biblickými verši, ve sdílení ve skupinkách, společné modlitbě a katechezi. To vše je doplněno svátostí smíření, adorací se zpívanými chválami, s psaním dopisu Ježíšovi či možnostmi přímlových modliteb. Završením celé akce bude vylití Ducha svatého.

Foto: Petr Holkup
a Martina Lagronová

Tři příběhy - kde pomohla Tříkrálová sbírka

Dárci, kteří v uplynulých týdnech opět překvapili svou štedrostí a chutí pomáhat druhým, si zaslouží vědět, kam jejich peníze darované do tříkrálových pokladniček dále putují. Často zlepšují situaci rodin, kde by jinak finančními problémy rodičů trpěly i malé nebo dospívající děti.

Maminka pěti kluků, se kterou v charitním KLÍČI – Centru pro rodinu spolupracují už čtvrtým rokem, se sociální pracovníci Michaela Bezděkové svěřila se svou starostí, že nemá z čeho zaplatit členské příspěvky fotbalovému klubu, kde její chlupci hrají. „Oslovila jsem jejich trenéra a zjistila, že jim fotbal opravdu jde. Usoudila jsem, že je kluky, kteří by jinak neměli daleko k lumpárnám, potřeba podpořit v něčem, co má smysl a v čem vynikají,“ vysvětluje Míša, proč mamince doporučila zažádat si o příspěvek z Tříkrálové sbírky. Žena samoživitelka je momentálně na rodičovské dovolené a rodina má za sebou několikrát stěhování. Pracovnice KLÍČE je aktivně podporuje v tom, aby se z neutěšených podmínek konečně vymanili.

Peněžní pomoc z darů do kasiček Kašpara, Melichara a Baltazara čerpala i dívka, která potřebovala nové dioptrické brýle. Má několik sourozenců a oběma jejím rodičům zůstaly po těžké nehodě závažné zdravotní problémy, proto se rodina ocitla ve špatné finanční situaci.

Třetí z nejčerstvějších příběhů pomoci je příkladem toho, že ne všechny mají konec, v jaký druží doufají. Žena samoživitelka po smrti své matky nedokázala s penězi dobře hospodařit. Jen díky příspěvku z Tříkrálové sbírky přečkala se svými dvěma dětmi zimní období v teple a syn měl ve škole zaplacené obědy. Dlouho nemohla najít práci, a když, tak jenom brigády, ze kterých nic neušetřila. „Teď je matka v azylovém domě a syn byl svěřen do péče její sestry. Veselejší jsou alespoň vyhlídky na další život dcery, která se nedávno také stala maminkou. Nechce kráčet ve šlépějích své matky a intenzivně na sobě pracuje. Snažíme se jí v tom být oporou,“ doplňuje Míša.

Dominika Dufková, Charita Pelhřimov

Výtěžek dle obcí v regionu Charity Pelhřimov

Arnešovice	2 660	Kojčice	27 899	Putimov	15 543
Bedřichov	2 175	Košetice	20 330	Radňov	5 574
Boršov	9 120	Krasíkovice	12 010	Řeženčice	4 860
Božejov	17 905	Leskovice	4 350	Roučkovice	3 360
Branišov	2 470	Lipice, Bitětice, Pejšk		Rovná	2 350
Bratřice	5 027	kov	23 499	Rynárec	34 226
Buřenice	2 830	Litohošť	3 351	Salačova Lhota	2 125
Částkovice	8 300	Lukavec	44 449	Samšín	3 634
Častrov a všechny		Martinice u On.	4 160	Sázava	7 309
místní části	39 754	Mezilesí	6 146	Sedliště	5 990
Čejkov	3 794	Mezná	6 457	Služátky	14 976
Černov	6 870	Milíčov	11 420	Stanovice	2 600
Č. Řečice	15 910	Mirošov, Jedlov	4 090	St. Pelhřimov	16 422
Cetoraz	9 015	Moravec	11 511	Střítež p. K.	4 750
Chaloupky	7 260	Myslov, Chmelná		Strměchy	8 514
Chrástov	4 025		7 915	Studený	5 958
Chválov, Řemenov,		Nemojov	7 300	Těchobuz	1 392
Plevnice	11 946	N. Cerekev	26 266	Tříkrálový pochod	
Chvojnov	11 694	N. Rychnov	17 141	na Křemešník	26 203
Chyšná	4 735	Obrataň	8 749	Ústrašín	3 603
Čížkov	4 827	Olešná	20 563	Útěchovičky	3 780
Dehtáře	7 110	Opatov	12 211	Útěchovičky, Rybní-	
Dobrá Voda	5 127	Pacov	75 408	ček	14 410
Dobrá Voda u Paco-		Pelhřimov	279 610	Velká Chyška	12 500
va	7 000	+ PE (firmy)	26 872	Velká Rovná	2 555
Dunice	4 560	+ PE (ZUŠ)	11 203	Veselá	17 881
Dušejov	26 598	+ PE (koncert Řekni		Věžná	9 048
Hojkov	11 601	všem)	4 285	Vokov	12 403
H. Cerekev	43 602	+ PE (koncert		Vratišov	1 567
Horní Ves	14 830	Vysočinka)	19 871	Vyklantice	4 030
Houserovka	3 250	+ PE Charita	3 517	Vyskytná	33 591
Hubenov	7 447	Počátky	15 553	Zachotín	25 070
Jankov	2 796	Pošná	1 687	Zajíčkov	8 720
Janovice	6 796	Proseč pod Kře-		Zhořec	2 750
Jetřichovec	5 870	mešníkem	6 590	Žirov	9 259
Kámen	5 849	Proseč-Oboř.	6 542	Žirovnice	42 398

Do místní Charity se vrátí 65 % výnosu ze sbírky

Výnos sbírky je rozdělen podle daného klíče: 65 % prostředků se vrací charitám, které je vykoledovaly, 15 % je určeno na velké diecézní projekty, 10 % putuje do krizového fondu, odkud jsou uvolněny při mimořádných událostech a na pomoc v zahraničí, 5 % využije na své projekty Charita Česká republika, 5 % tvoří zákonné režie sbírky.

A jak to bylo při letošní sbírce u nás na Kamenicku a Černovicku? Tradiční sbírka se konala v sobotu 6. ledna a to v celé naší spádové oblasti. Zapojilo se téměř 180 dobrovolníků, kterým patří obrovské díky. V Kamenici byla sbírka zahájena v 9 hodin průvodem a požehnáním koledníků v kostele. Po Kamenici se vydalo 11 skupinek. Další vyrazily do místních částí a všech okolních obcí a samot. Na faře bylo nachystáno bohaté občerstvení a teplá polévka. Skupinky se začaly vracet již kolem poledne, avšak poslední dorazily až kolem 16 hodiny, všichni ve zdraví a plni dojmů a zážitků.

Výtěžek letošní sbírky z pokladniček je opět rekordní, celkem 343 080,- Kč. Sběrka se poprvé v Kamenici uskutečnila v roce 2001 a z grafu (níže) je patrné, že lidé u nás jsou velmi štedří a rok od roku výnos sbírky vzrůstá. Výjimkou byl rok 2021, který byl poznamenán kovidovými restrikcemi.

Do naší Charity se vrátí 65% celkového výtěžku a letos bude použit na naše projekty a rozvoj terénní pečovatelské služby, senior taxi, klub seniorů, půjčovnu kompenzačních pomůcek a charitní záchranou síť.

Jitka Koubová, Charita Kamenice nad Lipou

Výtěžek dle obcí v regionu Charity Kamenice n. L.

Antonka	4 335	Nový Drahoňov	1 506	Lidmáňka	2 530
Babín	2 824	Gabrielka	1 910	Mirotín, Betlém,	
Benešov, Dobešov,		Hojovice	11 646	Vrše, Hutě	7 214
Vackov	7 239	Kamenice n. L.	93 721	Mnich	6 700
Bohdalín	11 790	Kamenice n. L. -		Pravíkov	3 461
Bořetín	5 730	kostel	3 005	Rodinov	16 134
Březí, Nová Ves, Jo-		Křeč	39 200	Svatava	2 824
hanka, Heřmaň	2 680	Lhota-Vlasenice		Těmice	14 319
Černovice	40 746		12 514	Včelnička	11 761
Chválkov, Rutov,		Lhotka, Bohutín,		Vlkosovice, Panské	
Dvořiště	10 519	Hojava, Tvrziny	1 870	Ml., Cihelny	12 598
Drachov, Drahoňov,		Lidmaň	5 960	Vodná	8 344

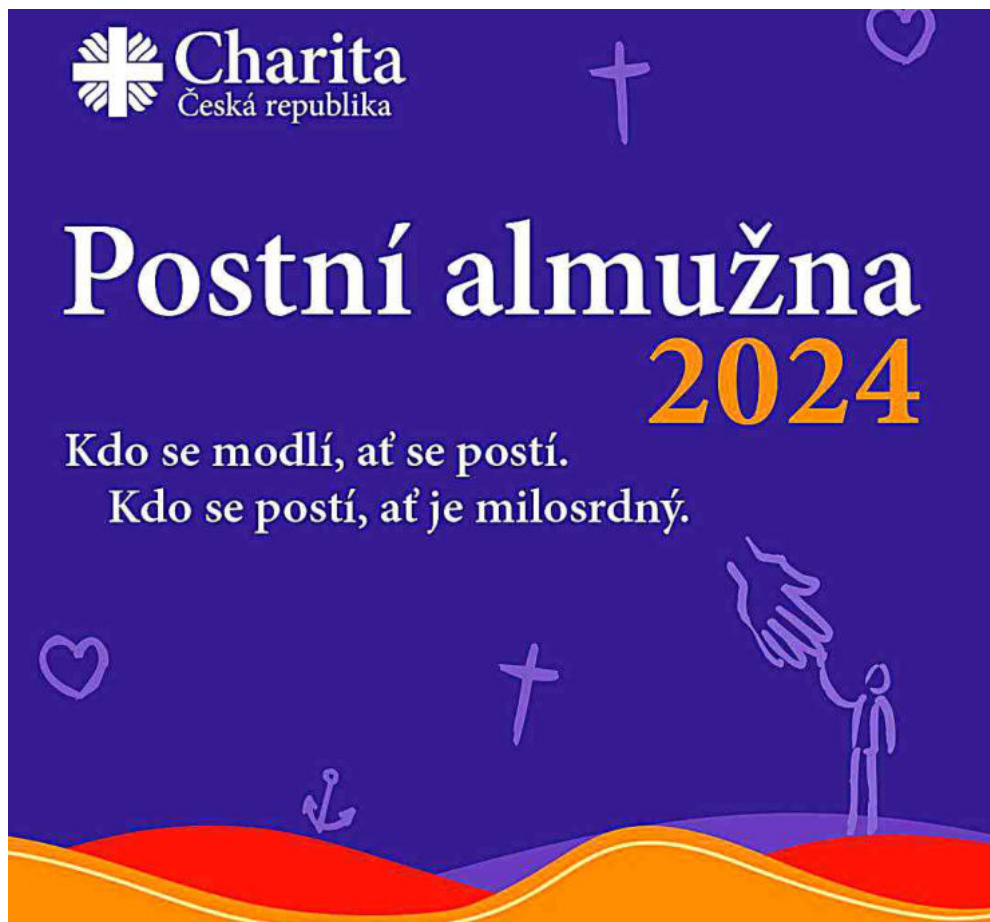

Charita
Česká republika

Postní almužna 2024

Kdo se modlí, ať se postí.

Kdo se postí, ať je milosrdný.

A ještě fotky z koledy, co se nevešly do minulého čísla

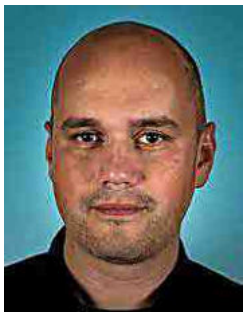

Boží vůle je žít naplno to, co je mi umožněno

Mnozí z nás říkají: "Asi to je Boží vůle". Málodo řekne: "Jsem si jistý, že to je Boží vůle". Spíš hledáme nějaký "důkaz" Boží vůle, a když ho nenajdeme, jsme nervózní... Jak tedy Boží vůli poznat a co vlastně ten pojem znamená? Téma otevíráme promluvou P. Libora Všetuly, ředitele salesiánské komunity v Brně-Žabovřeskách.

Mnozí si můžete klást otázku, jestli to, co prožíváte, je Boží vůle, jestli to, že vás něco bolí, je Boží vůle, jestli se cítíte sami, jestli to, co co se děje ve světě, je Boží vůle...

Podle mě se dá Boží vůle jednoduše definovat takto: Co má v životě člověk dělat? Má žít - žít naplno, žít to, co může nebo jak může žít. V knížce *Děti píší Bohu* je citát, který mám dodnes na nástěnce: „Milý Bože, dělám, co můžu. Franta“ A já si říkám: Je to pravda? Když to vztáhnou na sebe: „Milý Bože, dělám, co můžu?“ Žiju tak, jak můžu žít, jak je mi to umožněno? Využít to, co umím - tak to je podle mě definice Boží vůle.

Bůh nám nebude říkat, co máme přesně dělat. Jeho vůle je přece mnohem širší než jedna cesta - a běda nám, jestli se do ní nevejdeme. Sorry, ale není to tak, že by Bůh vymyslel jediný plán a dokud mi nepoznáme, jak to funguje, tak budeme v životě nešťastní. Jednak nejsme Bůh, nemáme ty informace, co má on. A jednak Pán je mnohem větší než naše nápady. A bude nám žehnat na mnoha cestách - pokud budeme žít maximálně, snažit se z okolností vytěžit maximum.

A teď můžu dále aplikovat: Je Boží vůle to, že vás něco bolí? Můžete vy sami způsobit, že to bolet nebude? Pokud ne, tak si myslím, že to asi tedy je Boží vůle. Je Boží vůle to, že jsem sám? Je to ta jediná varianta mého žití? Opravdu nemám vůbec nikoho vedle sebe? Nemůžu navázat kontakt, nemůžu zavolat, nemůžu se omluvit tomu, komu jsem ublížil. Pokud můžu, tak to asi není Boží vůle - protože pokud ta varianta existuje, tak ji mám uskutečnit.

Související otázka je: Co by bylo, kdybych se nebál, že když to udělám, že se něco špatného stane?

Tady někde se také Boží vůle ukazuje, protože jeden z mocných nástrojů ďábla je strach, kdežto svoboda a odvaha jsou nástroje Ducha svatého.

Takže i když je něco těžké a myslím si, že na to nemám, tak poprosím pána Boha a jdeme do toho spolu. „Vím, že bych to měl udělat, ale bojím se, a tak dále... Ale ty, Bože, buď tím, kdo si to vezme do rukou. To je víra v Boha. Pokud strach překonám, je to cesta, kterou životem mám jít. Abychom dobře rozpoznali, co je Boží vůle,

tak máme žít co nejblíže Bohu, bytostně k němu připoutáni. Máme vsadit na kartu Boha všechno, vydat se do jeho vůle. Říct: „Já na to nemám, ale ty buď silou mého života.“ Je třeba reflektovat to, co nám v životě Pán Bůh posílá skrze situace, věty, lidi...

A chci vám proto říct, že asi není ani tak těžké rozeznat Boží vůli. Ale je těžké žít podle ní. Někdy jsme do sebe „zakuklení“ a řekneme: „Bože, hele, to už chceš po mně moc.“ Jinými slovy: „Jdi pryč, nemluv na mě.“ Pak nemůžeme prožít velké výzvy, jako jsou nemoc, bolest, samota, různé věci. Ale říct: „Ty buď pánem mého života, prostup moje srdce, Ty mi dej tu odvahu.“ Mám tričko s nápisem: „Faith doesn't make things easy, but possible - víra nedělá věci jednoduché, ale možné.“

Z kázání P. Libora Všetuly na TV Noe (www.youtube.com)

Představa toho, že existuje jediná Boží vůle, a když ji nenaplním, následují tresty, je podobná tomuto vtipu - tedy představě Boha, který nedává člověku svobodu a vodí si ho jako loutku.

Potřebuješ odstranit obrazy své vlastní vůle...

Z osobností církve, které se věnovaly tématu Boží vůle, vyčnívá italská mystička Luisa Piccarreta (1865 - 1947). Předem je třeba upozornit na to, že proces jejího blahorečení byl pozastaven kvůli některým částem jejích textů (zřejmě některých vizí), které si zapisovala od svých 24 let, kdy byla upoutaná na lůžko. Nicméně části textů o Boží vůli nechal přeložit P. Jan

Mach z Lukova, vytvořil pro ně web Bozivule.cz a vedl také podle Luisiných textů i duchovní cvičení (dostupná na YouTube).

Zde jsou úryvky z jejích zápisků:

"Ježíš mi řekl, že Boží vůle je centrum duše, je v její hloubce, jako slunce vydávající paprsky, které dávají světlo mysli, svatost činům, sílu krokům, život srdci a moc slovu a všemu. A nejen to, ale centrum Boží vůle je vždy k našim službám, je také před a za námi, vpravo, vlevo a všude, a dokonce bude naším středem, když budeme v nebi."

(...)

(25. září 1913)

Luisa se divila, proč se Bůh tak zajímá o lidské bytosti, když nás stvořil se schopností přijímat jeho lásku a sdílet jeho Vůli.

Ježíš podle Luisy odpověděl: „Je pravda, že já nepotřebuju nic a že dělám všechno sám. Ale podle řádu života se láska potřebuje vyjádřit.

Láska, která skomírá, nakonec vyhasne. Miluju lidstvo tak moc, že ho chci sjednotit s mou vůlí a učinit je plodné a dát jim život lásky. V tomto setkání nacházím vyjádření pro svou lásku. Stvořil jsem lidstvo, abych na něj vyлил svoji lásku. To je jediný důvod."

(...)

„Přicházím jako Král žít mezi svým lidem, ale ne z důvodu vybírání poplatků a uvalení břemen na vás. Ne, ne... Přicházím, protože chci tvou vůli, tvé těžkosti, tvé slabosti, všechno tvé zlo. Moje vláda je skutečně zde. Já chci všechno, co tě znepokojuje a způsobuje ti, že jsi nešťastná a nepokojná, abych tě mohl skrýt do své lásky a nechat to shořet. Já, dobrotivý a veliký Král, chci vyměnit mou vůli za tvou, naplnit tě svou nejněžnější

*láskou, mým bohatstvím,
šťěstím, mým pokojem a nejčistší
radostí. Pokud mi dáš svou vůli,
všechno bude učiněno tak, jak
jsem právě řekl. A ty mě učiníš
šťastného a ty budeš také šťast-
ná. Netoužím po ničem jiném,
než po mé Vůli, kralující
uprostřed tebe."*

(...)

*"Má dcero, nepotřebuješ žádné
stezky, ani dveře, ani klíče, abys
vstoupila do mé vůle, neboť má
vůle může být nalezena*

*kdekoli.... Abys vstoupila, potřebuješ odstranit oblázek své vlastní vůle. Ten
oblázek zabraňuje proudění mé vůle, jako skála na břehu zadržuje vody
oceánu, aby nezatopily všechno. Ale pokud duše odstraní skálu své vlastní
svobodné vůle, v ten okamžik splyne se mnou a já s ní a bude k dispozici
všechno mé dobro, moc, světlo, pomoc a všechno, po čem touží. Má vůle
převezme tuto práci, dá duši to, co postrádá a rozšíří ji."*

(...)

*"Jestliže má vůle nebude známá, jak budou lidé schopni milovat a toužit po
takovém svatém životě? To je největší sláva, kterou mi člověk může dát. To
je, proč je to tak naléhavé. Pokud bys omezila mou vůli, potlačila bys ve mně
plameny, které mě stravují a způsobila bys zpoždění dokonalé slávy, kterou
mi stvoření dluží...."*

Z www.bozivule.cz

Vzývání Boží vůle

Já sám/sama nejsem ničím! Bůh je vším, Otče... miluji Tě!

Přijď, Boží vůle, a mysli v mé hlavě,

přijď, Boží vůle, a koluj v mé krvi,

přijď, Boží vůle, a dívej se mýma očima,

přijď, Boží vůle, a naslouchej mýma ušima,

přijď, Boží vůle, a mluv mým hlasem,

přijď, Boží vůle, a dýchej mým dechem,

přijď, Boží vůle, a tluč v mém srdci,

přijď, Boží vůle, a přemísťuj se mým pohybem.

Je dobré se ptát během dne: Bože, co po mně chceš?

Boží vůle je pro nás to nejlepší. Proto je velmi důležité, pokud toužíme po plnosti, abychom přijali Boží plán pro svůj život – ochotu vzdát se svých vlastních plánů, které jsou poznamenány omezeností, a mít odvahu v důvěře Bohu překročit sebe sama. Bůh nikdy násilím neporuší naši svobodu, ani nás nebude nutit konat svou vůli. Je ochoten raději riskovat ztroskotání svých plánů, než použít sílu na jejich uskutečnění.

Jak poznat Boží vůli? Kdo ji chce plnit, pozná ji. I když je to proces plný omylů. Odpověď musíme od Pána zjistit přímo.

1) Prvním krokem je **ochota dělat to, co od nás Bůh chce**. Ještě než se budeme Pána ptát, musíme být ochotni přijmout všechny alternativy. Bez toho nám Bůh nic neřekne. Když se Pána budu ptát, zda si mám vzít slečnu XY, nezjistím nic, budu-li chtít jen potvrdit svou touhu, a nejsem-li ochoten slyšet i zápornou odpověď.

2) Druhým krokem je **zajímat se o Boží vůli**. Je důležité se mnohokrát během dne zastavit a ptát se: „Pane, co ode mě právě teď chceš?“ Ptát se, co by dělal Kristus. I v případech zásadních rozhodnutí je nutné ptát se, modlit se a čekat na odpověď. Jestliže chceme konat Pánovu vůli a ptáme se na ni, pak události a situace, v nichž se ocitáme, **přestávají být náhodnými a stávají se Boží řečí k nám**. Bůh nám dá schopnost rozeznat ve všem, co se s námi děje, jeho řeč. Neuvěřitelné "shody okolností", něčí výrok (či přeřeknutí) nám mnohdy dají přesnou odpověď na to, na co jsme se v modlitbě ptali.

Boží zvěst je radostná, nikoli hrozící. "Ne úzkost a strach, ale **pokoj, radost a spočinutí jsou znaky Boží vůle**." Jestliže se Pána ptám na jeho názor, pak je pokoj, radost a pocit jistoty v srdci znamením, že jsme se rozhodli správně. Nedostaví-li se po dlouhé době radost a důvěra, nejde o vůli Boží a něco musíme změnit.

Spěch a netrpělivost je znamením ducha zla. Boží vůle však často zní: Čekaj. Buď věrný v tom, co děláš, a ve správnou chvíli se dozvíš, co bude potřeba. Nejsme-li věrní v malém, jsme-li nedůslední v maličkostech, pak je naše snění o hrdinských a velkých činech jen útekem ze skutečnosti.

P. Jaroslav Čupr, z www.biskupstvi.cz

Boží vůle a vztahy aneb Jak poznat toho pravého?

Jak má člověk poznat, jestli je něco Boží vůle v oblasti vztahů? Jak poznat, jestli člověk, který se mi líbí a mám ho ráda, je ten pravý? Mám věřit, že když se člověk modlí, aby mu Bůh pomohl poznat, zda je ten konkrétní člověk ten pravý a když ho prosím, pokud není, ať mi ho pomůže dostat ze srdce, že by to Bůh neudělal? Nebo spíše mám udělat něco já?

Foto:
Freepic.
com

Z Vašich řádek nevyplývá, zda Váš vztah je vzájemný, nebo zda je jen Vaší přáním, což je asi dost důležité. Pán Vám určitě může pomoci situaci nějak zvládnout a je dobré ho o to prosit, ale nedá se to postavit jako otázka po jeho vůli.

V běžném životě se člověk řídí tím co chce, co se mu líbí, co ho baví, co sám považuje za dobré a správné (samozřejmě, když to není zlé - "hřích") a podle okolností. Zvláště skrze okolnosti může Bůh svým způsobem mluvit - nemám-li hudební sluch, nepůjdu studovat AMU, je to okolnost, která mi jasně dává odpověď, že tudy ne. Bůh ale nějak zásadně nezasahuje do našeho běžného rozhodování. Chce abychom žili svůj život a nesli za něj odpovědnost.

Čili budu-li s někým chodit či ne, jakou školu mám studovat atd. jsou rozhodnutí, která musím udělat sama. Boha můžu prosit o světlo, abych se rozhodla správně, ale tím kdo se rozhodne musím být já. Můžu a mám ho samozřejmě také prosit o partnera pro svůj život, ale nemůžu očekávat a představovat si, že mi nějakým zázračným způsobem řekne: "To je on." - a dál vše půjde jaksi "samo".

Nicméně si můžete být jista, že Bůh Vám pomůže a nenechá Vás v tom, ale možná úplně jiným způsobem, než byste si představovala.

Z dotazu na www.vira.cz

Jsem ráda, že dělám něco, co nese velkou naději, říká Věra Šilerová, koordinátorka dárců dřeně

Říká se, že nejcennější je darovat kus sama sebe. Dárci kostní dřeně toto splňují doslova. A právě je po celé republice vyhledává a kontaktuje Věra Šilerová z Pelhřimova, mj. nominovaná na Ženu regionu. K této práci se dostala skrze okolnosti, které by málokdo chtěl dobrovolně zažít. Ona ale tuto cestu zvládla s nadějí a grácií. A dokonce je Bohu za ni vlastně vděčná.

Čemu darování kostní dřeně pomáhá a jak probíhá?

Při hemato-onkologické nemoci dojde k onemocnění krevní složky, což se dá léčit chemoterapií, která ty „špatné“ buňky zničí. Pak se tam ale musí dodat štěp zdravých buněk – a to je právě transplantace kostní dřeně, kdy se tyto buňky „zavrtají“ do kostní dřeně, přilhojí se tam a začnou se účastnit krvetvorby.

A jak funguje odběr od dárců?

Zájemcům o vstup do registru je po vyplnění dotazníků odebrána kapka krve nebo se jen vatovou tyčinkou vytřou ústa. Tím zápis končí a vzorek se odešle k vyšetření genetických znaků... A pokud se pak najde shoda znaků s někým potřebným, je dotyčný pozván k darování dřeně. To probíhá dvěma způsoby. První je odběr přímo z kosti pánevní pod narkózou. O něm kolují fámy, že je bolestivý, což není pravda. Je tam komfort celkové narkózy a nijak to dárce nevyčerpává, darované buňky se do 14 dnů dárci obnoví. Druhý způsob je bez narkózy, kdy tělo umíme nastimulovat tak, aby vyplavilo buňky do krve a pak je sesbíráme pomocí separátoru. Odběr je podobný darování plasmy.

Viděl jsem videa s dárci, kteří zdůrazňovali, že nepohodlí spojené s odběrem u nich převážila radost z toho, že někomu zachrání život...

Ano, ten pocit, že jste opravdu třeba jediný na světě, kdo může zachránit život, vás uklidní. A to zvlášť ve chvíli, kdy jste vybraný, a padne na vás obrovský pocit zodpovědnosti. Hodně dárců se začne chovat zodpovědně, aby nebyli nemocní, a mohli jít darovat. Je s nimi krásná spolupráce. Skoro všichni to mají nastaveno tak, že chtějí tomu pacientovi co nejvíce pomoci. Jsou pozitivně naladěni na pomoc, setkávám se s obrovskou solidaritou, protože darování je bezplatné.

Jak proces registrace funguje?

Sháníme lidi ve věku 18 až 35 let, kteří jsou naprosto zdraví. Pokud se někdo dozví o dárcovství až ve 40 letech, už je pozdě, protože v tom věku už se objevují různá přidružená onemocnění. Registrace ještě neznamená, že se dotyčný i stane dárce. Po vyšetření pacienta se hledá shoda – nejprve v Česku, kde jsou dva registry, pak i v zahraničí; na světě je registrovaných asi 43 milionů lidí. Ale pouze jedno procento registrovaných najde shodu s pacientem a je vybráno k samotnému dárcovství.

Pravděpodobnost, že pacient najde dárce ve své rodině, je jen 25 procent, zbytek hledá dárce v registru dárců. A pro každého čtvrtého nemocného se dárce nenajde. Statisticky vychází, že daruje každý 120 zaregistrovaný. Každý dárce může darovat jen dvakrát v životě. V naší zemi je zaregistrovaných asi 120 tisíc lidí. Čím více dárců v registru bude, tím je větší šance, že pacientovi v registru dárce najdeme, proto se snažíme registr stále rozšiřovat.

Tuším, že dárce většinou neví, komu daruje. Ale slyšel jsem i o setkáních dárců s darovanými..

• Registr celosvětově je anonymní, a to z

etických důvodů. Vy mluvíte o každoročním slavnostním večeru v Praze v Obecním domě, kam jsou zváni všichni dárce a dojde k seznámení jednoho vybraného příjemce s jeho dárce*m* (*viz foto nahoře*). To proto, aby lidé na vlastní oči viděli, že dárcovství funguje. Dárce i obdarovaný musí splnit podmínky – pacient musí být nejméně pět let zdravý a oba dva musí po tom setkání toužit. Tato setkání jsou úžasná a emotivní, potkají se celé rodiny, a často vznikají přátelství do konce života. Pacienti jsou strašně vděční a dárce je naplněn radostí, že mohl zachránit život. Já sama se tam vždy těším. Loni navíc byl rekord – 78 dárců!

Hraje u dárců také roli víra?

Na tohle se jich neptám, ale věřím, že u řady z nich víra může být důvodem. Nebo aspoň si myslím, že věřící člověk k tomu může mít blízko – že když může pomoci, tak pomůže. Vidím i obrovské regionální rozdíly: na Moravě je vždy vřelá odezva, v českém pohraničí je to naopak slabé.

Jak jste se k této práci dostala?

Hned po mateřské jsem nastoupila v Pelhřimově na transfúzní oddělení a do hematoonkologické ambulance. Náš pan primář Kessler, kterého si jako člověka i odborníka moc vážím, byl hodně akční a nechal nás dělat i něco navíc. Tím nám dal obrovské

rozhledy. Já jsem se tak dostala ke kostní dřeni a začala spolupracovat s registrem, sama jsem se zaregistrovala. Jenže po nějakých 25 letech, jsem těžce onemocněla, ochrnula jsem na polovinu těla.

Rok a půl trvalo, než se mi to podařilo rozcvičit. A ne vše se podařilo rozcvičit, dodnes mám zdravotní potíže. A to mi zabránilo vrátit se k práci na oddělení, nemám už tu zručnost a výdrž. A v té době jsem dostala od pana ředitele registru dárců nabídku, jestli nechci dělat koordinátora pro náборы, přednášky a další věci. Řekla jsem si, že to by mohlo být řešení. I když to byla práce v mém oboru, tak je to obrovský rozdíl. Předtím jsem byla zvyklá být na oddělení jako doma, ale teď nemám žádnou kancelář, jen auto – a jezdím po celé republice. Předtím jsem byla v kontaktu s pacienty, což bylo někdy i těžké na psychiku, a teď jsem se najednou ocitla na druhé straně – na straně dárců. A najednou jsem zjistila, jak je to krásná pozitivní práce.

Co Vás na tom nejvíc naplňuje?

Ta krásná symbióza mezi dárci a obdarovanými, ta souhra týmů na obou stranách. Je to až fascinující.

Jak potenciální dárce vyhledáváte?

Děláme náборы a přednášíme na středních a vysokých školách, aby se mladí co nejdříve dozvěděli o registru dárců kostní dřeně. Nebo jsme to posunuli ještě dál tím, že sami jezdíme na akce, kde jsou mladí lidé – na majálesy, festivaly, sportovní akce: byli jsme na hokeji, volejbalu, americkém fotbalu. A často ty akce ani tolik nemusíme vyhledávat, pořadatelé nás sami zvou. A nejvíc mě těší, že dokonce i firmy už žádají, abychom přímo u nich udělali nábor.

Je krásné, když se zvedne vlna solidarity. Teď třeba běží náborová akce pro nemocného Artura, kloučka z Moravy – a strašně moc lidí je ochotno se hlásit do registru.

A je skvělé, že nám s registracemi pomáhají i dobrovolníci. Často jsou velmi zapálení, nastudují si to, a jsou ochotní tomu věnovat svůj čas i peníze. My se je snažíme podporovat, ale oni někdy ani nechťejí. Někdy je jejich zájem o spolupráci podnícen osobní zkušeností s nemocí v jejich rodině nebo okolí.

Jedna z našich spolupracovnic, Martina, začala s registrem spolupracovat právě ve chvíli, kdy jí onemocněla kamarádka a potřebovala dárce kostní dřeně. Dnes to dělá dál naplno i s manželem. Jsou ochotni jet celý víkend na nějakou akci a tam dělat nábor! Velice si jich za to vážím.

Ríkám si, že když Vám někdo nadhodí myšlenku, že je svět špatný, tak Vy hned namítnete, že to není pravda...

Za prvé: to, co dělám, není na osmihodinovou pracovní dobu – to vás zaměstná tak, že nemáte čas přemýšlet, jestli je svět špatný, nebo dobrý. A za druhé: opravdu vidím naději. Dneska onkologická léčba zažívá obrovský pokrok, vznikají nové účinnější léky, často s minimem vedlejších příznaků. Díky novým léčebným možnostem je velká šance na uzdravení. U transplantace kostní dřeně, je šance na uzdravení dospělého člověka 60 až 80 %, u dětí až 90 %, což je v hematoonkologii obrovská naděje. Ve světle toho všeho ani tu svoji nemoc nevidím

jako špatnou, naopak ji beru jako pozitivitu svého života, která mi v mnohém změnila život k lepšímu.

V jakém smyslu?

Nasměrovala mě jinam. Odevzdala jsem to celé tehdy

Foto (většinou z náborů): archiv Věry Šilerové

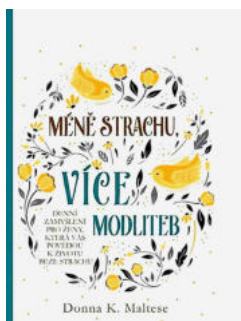
Pánu Bohu, řekla jsem mu: „Je to tak, jak to je. Přežila jsem, takže asi máš se mnou nějaký záměry. A chceš, abych tu byla. Tak já udělám maximum, abych se uzdravila. A pak nějak bude.“ A po té nemoci jsem vlastně byla donucená odejít z nemocničního oddělení, které jsem strašně milovala. Až tak, že jsem byla ochotná dělat i práci nad rámec rozumné míry. A už jsem i pociťovala únavu. Takže nemoc mě z toho vyvedla v období, kdy se to mělo stát. A teď můžu dělat něco, co přináší obrovskou naději pacientům. Krásně to do sebe zapadlo.

Asi to musela být i obrovská zkouška víry...

To si myslím, že vůbec ne. Naopak. Při nemoci jsem věděla, o koho se můžu opřít. Samozřejmě byly těžké chvíle, byla spousta slziček, ale brala jsem to, jak to přišlo. Psychologové v rehabilitačních ústavech se až divili, že se vůbec nehrou-
tím (smích). A když se zeptali, co mi nemoc přinesla špatného, tak jsem nedokázala nic říct. Přežila jsem, měla jsem možnost udělat maximum pro zlepšení. A to je celé. Ale že bych se dostala do fáze, abych Bohu něco vyčítala nebo se na něj zlobila, tak to mě ani v duchu nenapadlo. (hm)

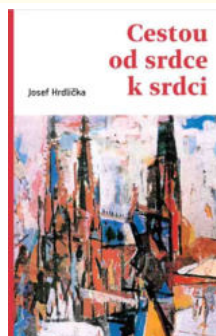
Jak lze kostní dřeň darovat?

Na www.registr.kostnidren.cz je mapa s dárcovskými a náběrovými centry a tam si může vybrat místo, které je mu nejbližší. Je zde i seznam náborových akcí a také řada silných příběhů, citací z dopisů pacientů. Jsou tam i „patroni“ – nechybí mezi nimi ani biskup Václav Malý.

Americká koučka Donna K. Maltese je autorkou asi 50 knih. Tato nás vybízí k tomu učit se žít ve svobodě všemohoucího Boha, který nabízí pokoj pro naši utrápenou duši. Autorka radí: Netrapte se a nebojte se. Místo strachu se víc modlete. Ať vaše prosby a chvály proměňují starosti na modlitbu. Mluvte s Bohem o svých obavách. Pak se přiblížíte k tomu, který jediný uvolní z úzkosti.

Rozhovor s někdejší olomouckým biskupem Josefem Hrdličkou zmiňuje nejen klíčové momenty jeho života, ale i výzvy doby: Je Bůh středem našeho života? O čem pochybují věřící a o čem ateisté? Jaké duchovní potřeby mají lidé ve městech a na venkově, v Čechách a na Moravě? Je umění darem Ducha?... Básník mezi biskupy bilancuje i své literární dílo.

Co už jiného námi má pohnout než to, když vědci potvrdí, že hostie při jednom eucharistickém zázraku obsahuje srdeční svalovinu člověka v agónii? Cílem těchto zázraků je, ať nehledíme na vnější vzhled (chleba a vína), ale na realitu, kterou je tělo a krev našeho Pána Ježíše Krista. Materiály pro knihu sesbíral blahoslavený Carlo Acutis, který zemřel v 15 letech.

"Paměti mojí cedníkem / propadá se slib za slibem / tady v prostoru chrámovém / Milost máš Panno v srdci svém / odpusť mi prosím odpusť jen / že jsem takový jaký jsem". Pro mnohé je s podivem, že z duše humpoleckého rodáka I. M. Jirouse, který se "vyznamenával" i výtržnostmi a neurvalostmi a často budil spíš pohrdání a lítost, vyšla i něžná a laskavá poezie, prodchnutá pokornou vírou v Boha.

IVAN M. JIROUS

MAGORSKÉ MODLITBY

Sestavil a doplnil Martin C. Polna

Jedna z našich čtenářek nám doporučila toto svědectví slovenské lékařky Emílie Vlčkové o homeopatii. Ta této léčebné metodě nejdříve uvěřila, protože chtěla vyléčit své děti, dokonce pracovala s "přístrojem" za 50 tisíc. Postupně si ale začala uvědomovat, že něco není v pořádku. To už ale bylo málem pozdě a musely přijít ke slovu modlitby za uzdravení.

"Krása přírody, hor, lesů mi mluví o tom, jaký je Bůh," vysvětluje františkánka sestra Dominika Konečná (která občas přijíždí i do Želiva) na téma "ekologické" encykliky Laudato Si papeže Františka. Říká, že naše kultura bohužel vnímá nedostatek něčeho jako něco špatného, a přitom nebýt tolik zajištěný vede k větší důvěře v to, kam si nás Bůh povede.

Vojtěch Kodet hovoří o znameních této doby i o zkouškách, na které našťěstí nejsme sami. "Těm, co projdou utrpením, nikdo nemůže vzít víru - tak to dosvědčil můj tatínek za komunistů. A v této mentalitě máme vychovávat i své děti," říká mj. autor promluvy.

Tip na pouť: Skoky u Žlutic - plzeňská diecéze

Kdysi to bylo poutní místo, přezdívané kvůli zázračným uzdravením také České Lurdy. Mířily sem ročně desetitisíce poutníků, kteří se sem jezdily dotýkat oltářního obrazu Panny Marie pomocné. Ten jako kopii slavného pasovského originálu Lucase Cranacha zhotovil toužimský malíř Johann Wolfgang Richter. Obraz se dolů spouštěl po speciálních kolejnicích, později "létal" po provazech. (Zřejmě proto, ale hlavně kvůli názvu obce, vzniklo rčení "Panenko skákavá".)

Jenže šlo o tzv. vnitřní Sudety (německý název byl Maria Stock), takže po odsunu Němců obec Skoky začala vymírat. Druhou ranou byla stavba vodní nádrže Žlutice, která místo odřízla od světa. A devastaci opuštěného kostela dokončili po roce 1989 zloději, kteří pochopili blízkost německých hranic jako příležitost rozprodat, co se dalo. Jeden ze zlodějů v roce 2006 při kradení mědi ze střechy spadl z několikametrové výšky a zřejmě jen zázrakem přežil.

To už byla doba, kdy se nadšenci začali snažit památku obnovit. Kostel je díky nim postupně zpřístupňován, konají se tu poutě a kulturní akce, vznikla poutní trasa do kláštera v Teplé.

Soutěž: poznejte fotku

Minulý úkol Františka Čekala, snímek (vlevo) **křížku v lokalitě Maštálky u Myslotína**, správně uhodly Martina Holcupová, Marie Blažíčková a Martina Nýdrlová.

Novou fotku (vpravo) poslala **Hana Pechová**. Tipy posílejte **do 15. 3.** na mazanec@centrum.cz. Tomu, kdo první foto uhodne, věnuje Matice Křemešnická knihu ze své produkce. Děkujeme.